

**Drivstoggo stasjon i Oppdal kommune i Sør-Trøndelag, - arts mangfold og naturverdier
Skjøtselsplaner**

Bioreg AS rapport 2012 : 16

BIOREG AS

Rapport 2012:16

Utførende institusjon: Bioreg AS http://www.bioreg.as/	Kontaktpersonar: Finn Oldervik	ISBN: 978-82-8215-200-6
Prosjektansvarleg: Finn Oldervik, 6693 Mjosundet Tlf. 71 64 47 68 el. 414 38 852 E-post: finn@bioreg.as	Finansinert av: Oppdal kommune/Jernbaneverket	Dato: 15. november 2012
Referanse: Oldervik, F.G. & Folden. Ø. 2012. Drivstoggo stasjon i Oppdal kommune i Sør-Trøndelag fylke. Artsmangfold og naturverdier. Skjøtselsplaner. Bioreg AS rapport 2012 : 16. ISBN-nr.: 978-82-8215-200-6		
Referat: Etter ønske fra Arild Hoel ved Plan og forvaltning i Oppdal kommune, er det foretatt en undersøkelse og registrering av artsmangfold og naturverdier innen Drivstoggo stasjon i Drivdalen i Sør-Trøndelag. Undersøkelsen har vært konsentrert om karplanter, samt om den delen av stasjonsområdet som har tilhørt og for det meste fremdeles tilhører Jernbaneverket. Det er utskilt fire eiendommer som er benyttet som ferieboliger, men også disse er inkludert i undersøkelsen. Denne rapporten inneholder beskrivelser både av generelle verdier innen Jernbaneverkets område, og mer spesifiserte skildringer av noen naturtyperlokalteter. Slike finnes i form av slåttemark, beitemarker, artsrike vegkanter og litt sørvendte berg og rasmarker. Undersøkelsen har også dannet grunnlag for utarbeidelse av mere detaljerte skjøtselsplaner.		
4 emneord: Kulturlandskap Biologisk mangfold Røddlistearter Registrering Jernbane		

Figur 1. Forsida; Bildet er tatt 20.10.2011. I forgrunnen beiteareal som hører til Drivstoggo gard. Siste beitesesong var i 2007. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

FORORD

I forbindelse med Jernbaneverkets arbeid med forvaltningsplan for Drivstoggo Stasjon i Oppdal, så er det fremmet ønske om å få laget skjøtselsplaner som kan være rettleidende for å ta vare på naturverdier og biologisk mangfold innen eiendommen. Det er også meningen at de nevnte planene skal være med å gi området et velstelt og estetisk godt inntrykk på de reisende som passerer. Etter avtale med Oppdal kommune har Bioreg AS fått i oppdrag å foreta en naturfaglig undersøkelse som senere skal danne grunnlag for å lage mere detaljerte skjøtselsplaner. Den første undersøkelsen ble foretatt den 16.07.2012, mens en supplerende undersøkelse ble gjort den 20.10.2012. De som deltok fra Bioreg AS var Finn Gunnar Oldervik, Solfrid Helene Lien Langmo og Øystein Folden, mens den siste undersøkelsen ble utført av Folden alene. I tillegg til våre egne undersøkelser har vi benyttet oss av Thylén (2009) og forskjellige undersøkelser foretatt av John Bjarne Jordal.

Vi vil takke Oppdal kommune ved Arild Hoel for oppdraget, samt for at han har fremskaffet forskjellige opplysninger om undersøkelsesområdet. Også Marit By ved Jernbaneverket blir takket for tålmodighet, samt for en mengde med bakgrunnsstoff som vi har fått tatt del i. Signe og Sivert Drivstuen har villig stilt opp når vi har bedt om opplysninger og orienteringer om området. Ketil Myklebost, Ove Aune og Mogens Juul Rasmussen har også bidratt med ymse opplysninger. Takk også til disse.

Aure 15.11.2012

**Finn Oldervik,
(Bioreg AS)**

**Øystein Folden,
(Folden grønt og plan)**

**Solfrid Helene Lien Langmo
(Bioreg AS)**

INNHold

1	INNLEDNING	5
2	METODE	5
3	GENERELL OMTALE AV OMRÅDETS KVALITETER	6
3.1	Geologi og kvartærgeologi	6
3.2	Vegetasjon og tidligere bruk	7
4	RØDLISTEARTER	9
5	VURDERING AV SKJØTSELSBEHOV	9
5.1	Lauvskog, kantkratt, beiteskog	9
5.2	Bergvegg, sildreberg	10
5.3	Tørrbakke	10
5.4	Artsrik vegkant	10
5.5	Skrotemark	11
5.6	Slåttemark og naturbeitemark	11
6	NYE NATURTYPELOKALITETER	12
6.1	Oppdal: Drivstoggo stasjon nord	13
6.2	Oppdal: Drivstoggo vokterbolig nord	15
6.3	Oppdal: Drivstoggo vokterbolig vest	17
6.4	Oppdal: Drivstoggo vokterbolig øst	19
6.5	Oppdal: Drivstoggo vokterbolig sør	21
6.6	Oppdal: Drivstoggo, Hesthåggån,	23
6.7	Oppdal: Drivstoggo: Hesthåggåbrua	30
6.8	Gamlevegen vegkantareal - Skjøtselslokalitet	32
7	SKJØTSELSSTRATEGIER	35
7.1	Vegkant	35
7.2	Tun	36
7.3	Slåtteteiger og raskeslåtteteiger	37
8	REFERANSER	38
8.1	Litteratur	38
8.2	Muntlige kilder:	38

1 INNLEDNING

Denne rapporten er laget av Bioreg AS som en del av arbeidet med en forvaltningsplan for Drivstua. Rapporten bygger hovedsakelig på to naturfaglig undersøkelser, den første foretatt den 16.07.2012 og den andre den 20.10.2012. De som deltok ved den første var; Finn Gunnar Oldervik og Solfrid Helene Lien Langmo fra Bioreg AS, samt Øystein Folden fra Folden grønt og plan, Tingvoll, som var innleidd for anledningen. Sistnevnte foretok også den siste undersøkelsen. Vi har også støttet oss noe til Thylén (2009), da hans undersøkelser supplerer våre noe fordi de var utført til andre tider av sommeren¹. Både vår og Thyléns undersøkelser vektlegger vegetasjonstyper, biologisk mangfold og artsmangfold. Skjøtselsbehov for de ulike delene av Jernbaneverkets eiendom er også vurdert. Undersøkelsen sommeren 2012 startet med et uformelt møte med Signe Drivstuen som eier Drivstoggo gard og forvalter arealene sammen med mannen, Sivert². Av Signe ble vi orientert om bruken av området, så langt hun visste, både om historisk og nåværende bruk. Hun pekte også ut et lite område hvor det år om annet har vært registrert svartkurle, en truet orkideart som finnes spredt i Oppdal. Lokaliteten lå imidlertid utenfor det området som var inkludert i vårt mandat å undersøke. Sivert Drivstuen har vært kontaktet over telefonen i ettertid i forbindelse med uavklarte spørsmål. Begge de to nevnte personene har altså fortalt litt om historien generelt til området og bruken spesielt av arealene.

2 METODE

Undersøkelsene er basert på intervju med nåværende og tidligere brukere, samt tidligere undersøkelser av botanikere som Anders Thylén, John Bjarne Jordal m.fl. i tillegg til våre egne undersøkelser den 16.07.2012 og 20.10.2012. Det er tatt opp artslistene (ikke komplette) på de lokalitetene vi mener kan være aktuelle for å bli skjøttet som slåttemarker, mens også resten av området er overgått, men bare arter som virket litt sjeldnere ble notert på disse stedene. Artslistene er lagt inn i Artsdatabankens artsobservasjoner.

Vi har sett mest på areal som krever skjøtsel for å beholde sitt biologiske mangfold. Konsentrasjonen har derfor vært størst om arealer som krever slått som skjøtsel, typisk naturtypene slåttemark (D01) og artsrik vegkant (D03), med innslag av flere andre naturtyper som det blir vist til senere i rapporten.

Naturtypene er hovedsakelig vurdert etter DN-håndbok 13 – kartlegging av naturtyper, men vi har også skjelet til det nye NIN-systemet som forvaltningsmyndighetene, representert ved Direktoratet for Naturforvaltning (DN) er i ferd med å innføre som retningsgivende for naturtypekartlegging og verdisetting. Det er først og fremst for slåttemarkene vi har brukt

¹ Den ene av hans undersøkelser ble utført den 13.06.2008 og den andre den 12.09.2008.

² Etter det vi har fått opplyst, så har de nå skjøttet garden til en sønn.

dette. Der vi har funnet det tjenlig er også NINA temahefte 12 om vegetasjonstyper benyttet (Fremstad 1997).

Hele området vil få en generell omtale med hensyn til verdi og vegetasjon, samt et avsnitt om generelle skjøtselstiltak som bl.a. vil omfatte vegkanter. Slåttemarkene vil imidlertid bli beskrevet hver for seg som naturtyper etter mal fra DN-håndbok 13. En lokalitet med innslag av sørvendt berg og rasmark vil også bli beskrevet som prioritert naturtype (Se s. 32 ff).

3 GENERELL OMTALE AV OMRÅDETS KVALITETER

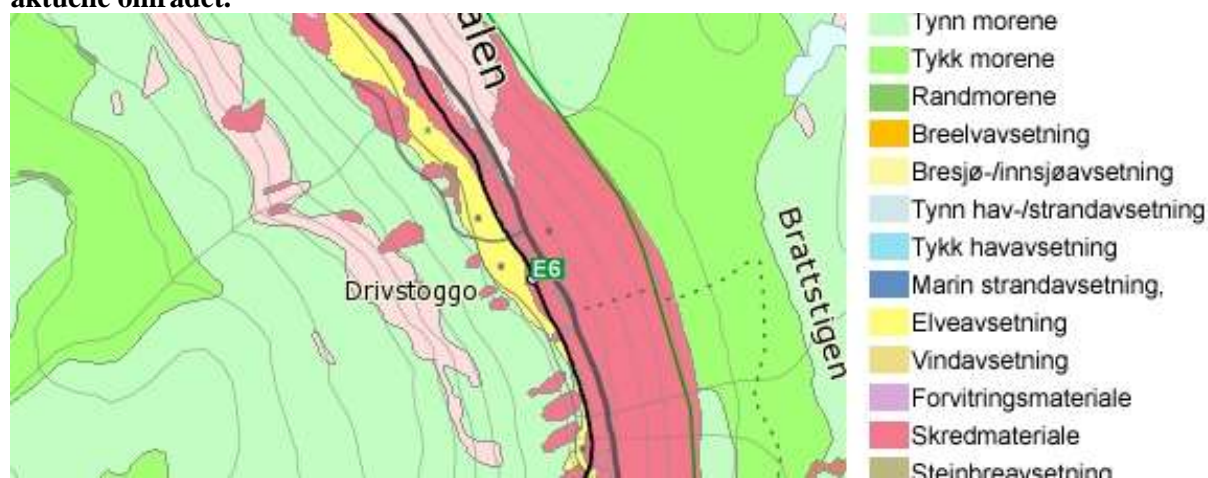
3.1 Geologi og kvartærgeologi

På vestsiden av Drivdalen i dette området er det jevnt over fattig berggrunn med mye øyegneis, men det finnes også områder med rikere bergarter som for eksempel feltspatførende kvartsitt, kvartsskifer og helleskifer, stedvis kalkspatholdig og stedvis med diabasganger. I tillegg til dette er det litt innslag av meta-anortositt. Lia på østsiden av Drivdalen har kalkrik sedimentær berggrunn, dvs. mest kalkspatmarmor. Riktig nok når ikke denne berggrunnen helt ned i dalbunnen alle steder, men den påvirker tydelig vegetasjonen bl.a. gjennom forvitring, små bekker og fuktsig. Generelt må grunnen vurderes som middels baserik med kalkpåvirkning fra lia ovenfor.

Lausmassene består i hovedsak av elveavsetninger og noen områder med skredmaterialer. Samlet virker lausmassene å gi en nærings- og mineralrik grunn for vegetasjonen.

Figur 2. Dette kartet er hentet fra NGU og viser hvilke bergarter som dominerer innen det aktuelle området.

Figur 3. Kartet som er hentet fra NGU sine nettsider viser hvilke lausmasser som finnes innen Jernbaneverkets eiendom ved Drivstoggo. Som en ser er det mest elveavsetning og skredmateriale.

3.2 Vegetasjon og tidligere bruk

Det vi vet om den historiske skjøtselen av kulturmarka i området må vi langt på veg slutte oss til på grunnlag av flere forskjellige kilder, og det vi kan se i dag.

Dovrebanen mellom Dombås og Oppdal ble åpnet i 1921, en helt vesentlig årsak til å forklare utviklingen ved Drivstoggo stasjon etterpå. I håndbok for jernbanetjenestemenn 1926 fins det beskrivelser som forteller om ordninga med tjenesteboliger, at grunn rundt disse ble kjøpt/ekspropriet slik at en kunne fø et par kyr og noen sauer. Videre at jernbanestrekningene ble delt inn i roder og om forpaktningsordninger for slåttan langs sporet, innafor gjerdene. Det som i dag blir sett på som nærmest uoverkommelig skjøtselsarbeid har altså en gang nærmest vært et privilegium! Eller i alle fall en nødvendighet for å skaffe vinterfôr. De som var ansatt ved jernbanen var avhengig av å ha husdyr ved siden av, og alt som kunne slås eller beites må ha vært i bruk. Dette må ha vært ordninga til et stykke etter siste verdenskrig.

Den siste banevokteren som bodde i Hesthåggån, Ragnar Holten, flytta derifra i 1976.

Området rundt Drivstoggo og nærmest jernbanen er relativt åpent, og i følge Sivert Drivstuen så har mesteparten av arealet her vært benyttet som beite- eller slåttemark (Kilde; Thylén. 2009, S. Drivstuen og Ove Aune, pers. med.). I skråningene og i området mellom Driva og gamle riksveien er det en del lauvskog, delvis bjørkeskog med høgstauder i tillegg til noe gråor - heggeskog. Noe av dette området hvor en finner lauvskog i dag har trolig vært benyttet som slåtte- eller beitemark tidligere, men som nå er i gjengroingsstadium. I følge Drivstuen så har noen arealer vært benyttet til å dyrke poteter og andre grønnsaker til husbruk for stasjonspersonalet på 1930-40-tallet, og på disse arealene er det trolig at det har vært påført noe sauegjødning. For øvrig er det sannsynlig at beitemarkene/slåttemarkene som ligger innenfor Jernbaneverkets eiendom er ugjødsle. I følge Thylén har ikke området vært beitet i særlig grad siden 1940-tallet. På ei opprinnelig slåttemark mellom jernbanen og nye E6, ble det i noen år beitet av sau, men siden 2007 har det ikke blitt beitet her. Det er grunn til å merke seg at denne enga med en del tilgrensede skogområder i sør tilhører Drivstoggo gard. Enga ble kjøpt fra Jernbaneverket rundt 1980. Enga har et noe nitrofilt preg som kan skyldes en gjengroingshistorie eller tidligere gjødsling som slåttemark, eventuelt begge deler. Næringsrik grunn på innmark har generelt vært brukt mest til slått og i mindre grad til beite.

Skjøtselen som skapte dette kulturlandskapet har dermed trolig gradvis opphørt en gang mellom 1950 og 1970, og opptil 60 år med gjengroingsprosesser har skapt det kulturlandskapet vi ser i dag.

Gjengroing når beiting opphører kan gå relativt fort, slik det går fram av bildene nedenfor, tatt med 5 somre mellomrom. Vilråene for artene endrer seg, og det gjør landskapsbildet også.

Figur 4. Bildet er tatt den 13.06.2008 av Anders Thylen og er hentet fra Thylén (2009). Motivet er selve stasjonsbygningen m.m. Beitinga opphørte for ca. 5 år siden (Sivert Drivstuen, pers. med.), men bildet viser at det sannsynligvis har vært beita til 2007 Dessverre er denne skjøtselen opphørt i dag, og om situasjonen vedvarer, vil enga trolig gro igjen etter hvert som tiden går.

Figur 5. Samme fotomotiv som foregående, litt over fire år etter. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

Figur 6. Dette kartutsnittet viser eiendomsgrensene i den nordlige delen av Jernbaneverkets eiendom rundt Drivstoggo stasjon. (GisLink). Bortsett fra et mindre areal lengst i nord eier Drivstoggo gard grunnen mellom nye E6 og jernbanelinja over en strekning på ca 825 m fra veien som krysser sporet helt i nord.

4 RØDLISTEARTER

Det er ved den naturfaglige undersøkelsen i 2012 funnet 3 ulike rødlistearter.

Smalfrøstjerne (NT) er påvist en rekke steder i hele området. Arten er mest knyttet til areal som blir slått seint, beitemark og kantsoner. Arten vil trolig påvirkes negativt av gjengroing, men feil skjøtsel kan også føre til samme resultat.

Engbakkesøte (NT) er påvist på lokalitet Hesthåggån. Arten trenger en del lys ned til bakken og vil derfor bli påvirket negativt ved gjengroing.

Fjellnøkleblom (NT) ble påvist på sildreberg øst for jernbanesporet, på en lokalitet som er kjent fra tidligere. Fjellrensk langs jernbanesporet kan være en mulig trussel.

5 VURDERING AV SKJØTSELSBEHOV

5.1 Lauvskog, kantkratt, beiteskog.

Det må skilles mellom lauvskog som invaderer kulturmark og øvrig lauvskog. På østsida av jernbanelinja i søndre del av undersøkelsesområdet fins det en god del areal med lauvskog i langt på veg stabil fase. I dette området har det nok lenge vært lauvskog med litt beite innimellom.

Ytterst langs elva er det lauvskog som en må anta ligner på det som har vært over lengre tid. Når en kommer litt lenger fra elva går en over i områder som i stor grad har vært slått eller beita, og tresettinga har trolig variert fra fraværende til spredt. Disse arealene er i ferd med å gro igjen der det ikke drives aktiv skjøtsel. Et landskapsbilde med spredt tresetting vil her bare kunne opprettholdes med betydelig beiting og samtidig aktiv vedhogst og fjerning av kratt. Dette er nok utenfor rekkevidde, men det er foreslått skjøtsel på noen utvalgte areal.

Det renner flere bekker gjennom området, og langs disse vil det ofte være lauvskogsvegetasjon fra busker og kratt til større trær. Også disse arealene må en forvente har vært delvis åpne i perioder med mange beitedyr i området, men dette er arealene som først gror igjen. Enkelte steder er overflaten slik at det aldri har vært tale om slått, knapt nok regulær beitemark. Lignende forhold fins også under bergvegger. Noen slike områder ble undersøkt. Her fins arter som hører til under slike vilkår, i relativt stabil fase. Skjøtsel av slike areal er ikke aktuelt i særlig grad og heller ikke ønskelig.

5.2 Bergvegg, sildreberg

Flere steder, spesielt på østsida av jernbanelinja er det bergvegger, og så vidt innslag av sildreberg. Arealene nær jernbanelinja blir holdt åpne som følge av nærheten til jernbanelinja, og dette er gunstig for artene knytta til dette miljøet. Av arter i sildrebergområdet kan nevnes fjellnøkleblom (NT), jåblom, gulsildre, dvergjamne, fjellsmelle og en av skållavartene. En mulig trussel i dette miljøet vil være overflaterensk av bergveggen i forbindelse med jernbanelinja, og nærmest jernbanelinja kan påvirkning fra giftsprøyting være en faktor.

5.3 Tørrbakke

Flere steder i området er det areal på noen få kvadratmeter som viser typiske tørrbakkeegenskaper. Gjengroinga på disse arealene går ikke så fort, men det fins en kantsone der øvrig kulturmark i gjengroing sakte tar seg inn i tørrbakkearealene. I lokaliteten Hesthåggån fins så vidt litt areal som ligner tørrbakke. Vi fant et fint, men lite tørrbakkeareal rundt en knaus på vestsida av jernbanelinja, men for denne så vi ingen praktisk løsning for skjøtsel da denne primært burde vært beita samtidig med høstbeite av slåttemark.

5.4 Artsrik vegkant

Gjennom hele området går den gamle hovedvegen. Ved den naturfaglige undersøkelsen kunne en stedvis se en artsrikdom på vegskuldra som ellers i området er på vikende front. Ved nærmere ettersyn viser det seg at deler av denne artsrike stripa består av et svært tynt jordlag oppå asfalt. En kan undre seg over at et slikt miljø kan gi en slik artsrikdom. Men dette skyldes nok at jordsmonnet oppå asfalten i første omgang er sand og smågrus som først over tid blir utblanda med jordsmonn på grunnlag av planterester. Rett og slett et magert miljø der arter som har liten konkurransekraft har funnet et rømmingssted når resten av området gror igjen. Arter med røtter som går litt i dybden må en likevel regne med ikke er tjent med dette underlaget, men det ble ikke gjort observasjoner som underbygger dette.

Dette er helt parallelt til det som skjer i vegskjæringer og vegfyllinger der veger går gjennom verdifulle areal av slåttemark og naturbeitemark. Så lenge vegetasjonsdekket i vegskråningene er tynt, vil artene fra omliggende områder trekke inn på vegskråningene. Men det er et paradoks at et av de mest påvirka arealene i området nå står fram som et viktig overlevingssted for en del av de mer kulturpåvirka artene.

Denne observasjonen stemmer for øvrig godt med det en ellers kan se i hele undersøkingsområdet. De grasdekte arealene blir langt mindre beita nå enn før, og er i kraftig gjengroing. Arter som krever mye lys står i fare for å bli skygga ut. Dette gjelder blant annet bladrosetplantene der bladrosetten oftest ble stående igjen både etter slått og beite. Dunkjempe kan nevnes som en typisk representant for disse. Disse drukner nå mellom gras og urter med betydelig høyde og tetthet. Det gjelder også små planter, som f.eks. engbakkesøte og marinøkkel med mange flere.

Bortsett fra et mindre areal ved Hesthåggån er ikke vegkantarealet tatt med i naturtypelokalitetene som nå blir oppretta. Derfor blir vegkantarealet senere i rapporten beskrevet som en skjøtselslokalitet.

Til vegkantarealet forøvrig har kommet i god skjøtsel, er det viktig at forholdene på vegskuldra ikke blir negativt påvirket. Det tynne dekket oppå asfalten bør ikke fjernes, og det bør slås med påfølgende fjerning av avling slik at jordsmonnet ikke bygger seg videre opp.

En skal merke seg at jernbaneskjæringene har stort sett lignende egenskaper som vegkantene, og er således også å regne til denne naturtypen.

En egen skjøtselsstrategi for vegkantareal følger i eget kapittel.

5.5 Skrotemark

Vegfyllinger og jernbanefyllinger hører til skrotemark, likedan tun og gårdsplasser. Den mest aktuelle skjøtselen knytta til slike areal vil være bekjemping av svartelistearter. For lokalitet Hesthåggån er noen fremmede arter med svartelisting nevnt (ungarsk syrin (PH – Potensielt høy risiko), hagerabarbra (PH), men spredningsfaren er begrensa. Ved jernbanestasjonen fins svensk skrinneblom (PH) og vinterkarse (SE – svært høy risiko) ble funnet både nord og sør for stasjonen. Siden det åpenbart er en del villrips i området, vil spredning av hagerips (SE) i området være uheldig.

5.6 Slåttemark og naturbeitemark

På lokalitet Hesthåggån er det slått, selv om plenklipp må sies å være en variant slått som ikke er optimal. Men en oppnår i alle fall å fjerne næring og dermed tilrettelegge for beitemarksopp. Dessuten oppstår det viktige kantsoner mot areal som ikke blir klipt. Mellom hovedvegen og jernbanen nord i området er det betydelige areal som nok har en nærere fortid som slåttemark enn øvrig areal i området. Arealene hører til Drivstuggo gard. En del av disse arealene ble sist beita til for 5 år siden.

Slått av arealer som har en struktur for det, med etterfølgende høstbeite både av disse arealene og tilliggende områder som bare lar seg beite, er nok det tradisjonelle når en går minst 50 år tilbake, og det en ser som optimalt for å ta vare på det biologiske mangfoldet knytta til kulturmarka. Dette krever gode og rett plasserte gjerder. Og ikke minst beitedyr, gjerne både sau og storfe.

En egen skjøtselsstrategi for ulike slåttemarker følger i eget kapittel.

6

NYE NATURTYPELOKALITETER

Tabell 1. Lokalteter av prioriterte naturtyper beskrevet i denne rapporten. A=svært viktig, B=viktig, C=lokalt viktig.

Nr	Lokalitet	Kode	Naturtype	Verdi
1	Drivstoggo, Drivstoggo stasjon nord	D01	Slåttemark	C
2	Drivstoggo, Drivstoggo vokterbolig nord	D01	Slåttemark	C
3	Drivstoggo, Drivstoggo vokterbolig vest	D01	Slåttemark	C
4	Drivstoggo, Drivstoggo vokterbolig øst	D03	Artsrik vegkant	C
5	Drivstoggo, Drivstoggo vokterbolig sør	D01	Slåttemark	C
6	Drivstoggo, Hesthåggån	D01	Slåttemark	B
7	Drivstoggo, Hesthåggåbrua	D01	Slåttemark	C

Figur 7. Dette oversiktskartet fra Gislink viser hele det aktuelle undersøkelsesområdet. De avmerkede røde ringene merket fra 1 til 7 viser lokaliteter som sannsynligvis krever en spesiell skjøtsel og som kanskje må inngjerdes for at skjøtselen skal bli optimal. Vi skal komme tilbake til nærmere omtale av de enkelte lokalitetene etter hvert i rapporten.

6.1 Oppdal: Drivstoggo stasjon nord

IID (Naturbase-nr.):	Ny
Posisjon:	UTM32N N6921850 Ø532150
Hovednaturtype(r):	Kulturlandskap (D). Slåttemark (D01). Kulturmarkseng etter NIN
Utforming(er):	Frisk baserik eng (D0110)
Verdi:	Lokalt viktig - C
Mulige trusler:	Gjengroing
Undersøkt:	16.07.2012, Øystein Folden, Solfrid Helene Lien Langlo og Finn Oldervik
Avgrensingspresisjon:	Bedre enn 10 meter.

Innledning: Skildringa er skrevet av Øystein Folden 06.10.2012, basert på eget feltarbeid 16.07.2012 etter et oppdrag Bioreg AS har fått fra Oppdal kommune for å vurdere skjøtsel av områdene rundt Drivstoggo stasjon.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Oppdal kommune, i Drivdalen, rett sør for avkjøringa til Drivstoggo stasjon, mellom E6 og jernbanelinja. Lokaliteten grenser til jernbanelinja i vest, til en tidligere registrert lokalitet av naturbeitemark i sør og øst og beitemark/lauvskog mot nord. Berggrunnen består delvis av amfibolitt og glimmerskifer (Kalkspatholdig fyllitt, granatglimmerskifer, garbenskifer og gneis) og delvis øyegneis, granitt og foliert granitt. Lokaliteten ligger i overgangen mellom mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone (MB/NB) og i overgangsseksjonen mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssoner (OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hovednaturtypen er kulturlandskap (D) og vi har definert enga som ei slåttemark (D01) fordi den ganske sikkert har vært slått tidligere og fordi vi mener at slått er den beste skjøtsele på sikt. Det nærmeste vi kommer når det gjelder utforming er frisk baserik eng (D0110).

Artsmangfold: Det er notert følgende arter: bringebær, burot, dunhavre, dunkjempe, enghumbleblom, engsmelle, engsoleie, engsyre, fjellflokk, fjelltistel, geitrams, gulflatbelg, harerug, hundekjeks, hvitmaure, krusetistel, kvassdå, lintorskemunn, mjøduert, nyseryllik, reinfann, rødkløver, rødknapp, rød jonsokblom, skogstjerneblom, slåttestarr, smalfrostjerne (NT), smyle, småengkall, stemorsblom, stornesle, sølvbunke, takhaukeskjegg, teiebær og vinterkarse.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ved feltbefaring har det verken vært beita eller slått på en del år. Det står vindskjermer på arealet. Jernbanetilsatte har brukt alt areal på jernbanegrund som slåttemark fra ca. 1920 til ei stund etter siste verdenskrig.

Fremmede arter: Vinterkarse (Svarteliste: Svært høy risiko)

Kulturminner: Ingen registrerte.

Skjøtsel og hensyn: Beiting eller slått må tas opp igjen om ikke området skal gro igjen og verdiene tapes. Området må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Landskapet ved Drivstoggo er preget av et småskala jordbrukslandskap i dalbunnen, der jernbanen og bebyggelse knyttet til jernbanen også la mange premisser for bruken. Mye av den landbruksmessige bruken har opphørt, mens naturtypelokalitetene fortsatt forteller historien om området. Helheten i landskapet er i ferd med å endres.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er helt klart et restaureringsprosjekt og verdisettinga har klar sammenheng med det. Det er påvist en rødlisteart på lokaliteten, og lokaliteten vil som slåttemark bidra positivt som en del av et større landskap. Verdi; Lokalt viktig - C.

Figur 8. Lokalteten sett fra sør. På arealet står det snøskjermer. Det er også minst ei åpen grøft tvers over arealet. Skråninga ned mot jernbanelinja er noe magrere. Foto; Øystein Folden, 16.07.2012.

Figur 9. Både flyfoto og kartutsnitt viser lokalitet Drivstogga stasjon nord, lengst nord i undersøkelsesområdet. De skrå strekene innen lokaliteten viser hvor snøskjermene står.

6.2 Oppdal: Drivstoggo vokterbolig nord

IID (Naturbase-nr.):	Ny
Posisjon:	UTM 32N N = 6921395 Ø = 532417
Hovednaturtype(r):	Kulturlandskap (D). Slåttemark (D01). Kulturmarkseng etter NIN
Utforming(er):	Frisk baserik eng (D0110)
Verdi:	<i>Lokalt viktig - C</i>
Mulige trusler:	Gjengroing av trevegetasjon og fare for at artsmangfoldet vil bli ytterligere redusert
Undersøkt:	16.07.2012, Finn Oldervik, Øystein Folden og Solfrid Helene Lien Langmo.
Avgrensingspresisjon:	5 m

Innledning: Beskrivelsen er utformet av Øystein Folden den 14.11.2012, basert på eget feltarbeid 16.07.2012 etter oppdrag fra Oppdal kommune. Den naturfaglige undersøkelsen ble foretatt etter ønske fra Jernbaneverket. Bakgrunnen var deres ønske om å vurdere skjøtelseshovudet i områdene tilknyttet Drivstoggo stasjon. Oppdraget ble utført av Bioreg AS.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Oppdal kommune, i Drivdalen, ved Drivstoggo stasjon. Den ligger mellom den gamle riksveien og jernbanelinja. Både på nord- og sørsiden grenser den mot bekk/grøft. Berggrunnen er baserik og består hovedsakelig av feltspatførende kvartsitt, kvartsskifer og helleskifer, stedvis kalkspatholdig og stedvis med diabasganger. Lokaliteten ligger i overgangen mellom mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone (MB/NB) og i overgangsseksjonen mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssoner (OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hovednaturtypen er kulturlandskap (D) og vi har definert enga som ei slåttemark (D01) fordi den ganske sikkert har vært slått tidligere og fordi vi mener at slått er den beste skjøtelsen på sikt. Det nærmeste vi kommer når det gjelder utforming er frisk baserik eng (D0110).

Artsmangfold: Det er notert følgende arter: blåklokke, dunhavre, dunkjempe, engsmelle, gulflatbelg, lintorskemunn, markjordbær, reinfann, rød jonsokblom, sibirbjørnekjeks, skogstjerneblom, skogstorkenebb, smalfrøstjerne (NT), småengkall, småmarimjelle, takhaukeskjegg, tyrihjel, tårnurt, vendelrot og vinterkarse.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ved den naturfaglige undersøkelsen den 16.07.2012 kunne en fastslå at det i tillegg til kulturmarksplanter også var noen arter som gjerne dukker opp ved gjengroing. Jernbanetilsatte har brukt alt areal på jernbanegrund som slåttemark fra ca. 1920 til ei stund etter siste verdenskrig. Enga har nok knapt vært i bruk de siste 50 år, noe den da også bærer preg av. Lokaliteten kan ha blitt påvirket da kryssingsspolet ble forlenget.

Fremmede arter: Av fremmede arter er vinterkarse (SE) observert.

Kulturminner: Ingen spesielle kulturminner ble observert innen den avgrensede lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Beiting eller helst slått må tas opp igjen om ikke området skal gro igjen og verdien tapes. Området må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Landskapet ved Drivstoggo er preget av et småskala jordbrukslandskap i dalbunnen, der jernbanen og bebyggelse knyttet til jernbanen også la mange premisser for bruken. Mye av den landbruksmessige bruken har opphørt, mens naturtypelokalitetene fortsatt forteller historien om området. Helheten i landskapet er i ferd med å endres.

Verdibegrunnelse: På grunn av at dette ganske sikkert er gammel slåttemark og fordi lokaliteten har en restaureringsverdi, har vi gitt den; *Lokal verdi - C*

Figur 10. Fra Gislink. Lokalteten ligger mellom to mindre bekker.

Figur 11. I forkant skimtes bekken som avgrenser lokaliteten mot sør, langs venstresida ses gamlevegen og Driva og langs høyrekanten ses jernbanefyllinga. (Foto; Bioreg AS (Solfrid Helene Lien Langmo ©) 16.07.2012).

6.3 Oppdal: Drivstoggo vokterbolig vest

IID (Naturbase-nr.):	Ny
Posisjon:	UTM 32N N = 6921311 Ø = 532436
Areal:	0,79 dekar
Hovednaturtype(r):	Kulturlandskap (D). Slåttemark (D01). Kulturmarkseng etter NIN
Utforming(er):	Frisk baserik eng (D0110)
Verdi:	Lokalt viktig - C
Mulige trusler:	Gjengroing av trevegetasjon og fare for at artsmangfoldet vil bli ytterligere redusert
Undersøkt:	16.07.2012, Finn Oldervik, Øystein Folden og Solfrid Helene Lien Langmo.
Avgrensingspresisjon:	5 m

Innledning: Beskrivelsen er utformet av Finn Oldervik den 07.10.2012, basert på eget feltarbeid 16.07.2012 etter oppdrag fra Oppdal kommune. Den naturfaglige undersøkelsen ble foretatt etter ønske fra Jernbaneverket. Bakgrunnen var deres ønske om å vurdere skjøtselsbehovet i områdene tilknyttet Drivstoggo stasjon. Oppdraget ble utført av Bioreg AS.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Oppdal kommune, i Drivdalen, ved Drivstoggo stasjon. Den ligger mellom den gamle riksveien og Driva med ei smal tresatt sone mot elva. Både på nord- og sørsiden grenser den mot lauvskog. Berggrunnen er baserik og består hovedsakelig av feltspatførende kvartsitt, kvartsskifer og helleskifer, stedvis kalkspatholdig og stedvis med diabasganger. Lokaliteten ligger i overgangen mellom mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone (MB/NB) og i overgangsseksjonen mellom oleaniske og kontinentale vegetasjonssoner (OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hovednaturtypen er kulturlandskap (D) og vi har definert enga som ei slåttemark (D01) fordi den ganske sikkert har vært slått tidligere og fordi vi mener at slått er den beste skjøtselen på sikt. Det nærmeste vi kommer når det gjelder utforming er frisk baserik eng (D0110).

Artsmangfold: Vegetasjonen har en del naturengarter, men hovedsakelig er det de høyvokste nitrofile gjengroingsartene som dominerer slik som; Brennesle, geitrams, mjøduert, tyrihjelms og vendelrot for å nevne de mest typiske. Av trær og busker fins noe bjørk og litt gråor i utkantene sammen med litt vier. Villrips ble også observert på lokaliteten. Ellers kan nevnes sølvbunke som en vanlig art. Av plantearter ellers ble registrert: beitemarikåpe, enghumleblom, engkvein, engsmelle, hvitmaure, rødsvingel, setermjelt, skogstorkenebb, smyle og smalfrøstjerne, den siste rødlistet som nær truet (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Ved den naturfaglige undersøkelsen den 16.07.2012 kunne en fastslå at mye av enga var dominert av nitrofile arter og til dels høystauder, men som tidligere nevnt, så var det også litt innslag av naturengplanter, særlig i området nærmest veien. Jernbanetilsatte har brukt alt areal på jernbanegrund som slåttemark fra ca. 1920 til ei stund etter siste verdenskrig. Enga har nok knapt vært i bruk de siste 50 år, noe den da også bærer preg av. Bortsett fra manglende skjøtsel, så er det imidlertid ingen synlige fysiske inngrep i lokaliteten, så slik sett er den intakt.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter på denne lokaliteten.

Kulturminner: Ingen spesielle kulturminner ble observert innen den avgrensede lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Beiting eller helst slått må tas opp igjen om ikke området skal gro igjen og verdiene tapes. Området må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Landskapet ved Drivstoggo er preget av et småskala jordbrukslandskap i dalbunnen, der jernbanen og bebyggelse knyttet til jernbanen også la mange premisser for bruken. Mye av den landbruksmessige bruken har opphørt, mens

naturtypelokalitetene fortsatt forteller historien om området. Helheten i landskapet er i ferd med å endres.

Verdibegrunnelse: På grunn av at dette ganske sikkert er gammel slåttemark og fordi lokaliteten har en restaureringsverdi, har vi gitt den; *Lokal verdi – C.*

Figur 12. Flyfotoet viser avgrensingen av lokalitet; Drivstoggo vokterbolig vest. Som en ser ligger lokaliteten mellom gamle riksveien og Driva, tett ved bnr 11 av gnr 60.

Figur 13. Bildet viser den sørligste delen av Drivstoggo vokterbolig vest. Som en ser så er det de høyvokste, nitrofile artene som dominerer lokaliteten nå og det er også tydelig at krattet er i ferd med å spre seg innover lokaliteten. (Foto; Bioreg AS (Finn Oldervik ©) 16.07.2012).

Figur 14. Dette bildet viser deler av Drivstoggo vokterbolig vest og er tatt mot nordvest. Som en ser er det litt trevegetasjon mellom elva og denne lokaliteten i dette området. Denne bør bevares. (Foto; Bioreg AS (Finn Oldervik ©) 16.07.2012).

6.4 Oppdal: Drivstoggo vokterbolig øst

IID (Naturbase-nr.):	Ny
Areal:	
Posisjon:	UTM32N N6921380 Ø 532460
Hovednaturtype(r):	Artsrik vegkant (D03)
Utforming(er):	Vegetasjon på vegkanter og annen skrotemark. Vegetasjonstypen I2c tørrbakkeutforming.
Verdi:	Lokalt viktig - C
Mulige trusler:	Gjengroing, sprøyting.
Undersøkt:	16.07.2012, Øystein Folden
Avgreningspresisjon:	Bedre enn 10 meter.

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av Øystein Folden 07.10.2012, basert på eget feltarbeid 16.07.2012 etter oppdrag Bioreg AS har fått fra Oppdal kommune for å vurdere skjøtsel av områdene rundt Drivstoggo stasjon.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Oppdal kommune, i Drivdalen, 300 meter sør for Drivstoggo stasjon, rett på østsida av jernbanelinja. Lokaliteten grenser til jernbanelinja mot vest og en naturtypelokalitet med naturbeitemark på østsida. I begge ender er det bekk eller grøft med annen vegetasjon. Berggrunnen består delvis av amfibolitt og glimmerskifer (Kalkspatholdig fyllitt, granatglimmerskifer, garbenskifer og gneis) og delvis øyegneis, granitt og foliert granitt. Lokaliteten ligger i overgangen mellom mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone (MB/NB) og i overgangsseksjonen mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssoner (OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er med sin historiske bakgrunn vurdert som naturtypen artsrik vegkant (D03). Med utforming vegetasjon på vegkanter og annen skrotemark (I2). Vegetasjonstypen er vanskelig å vurdere, men det er en del trekk av I2c tørrbakkeutforming. Som slåttemark ville nok frisk baserik eng vært aktuelt

Artsmangfold: Arter som ble notert: arve, berggull, bjørk, brennesle, bringebær, enghumbleblom, engsmelle, engsnelle, fuglevikke, geitrams, gulflatbelg, hegg, hengeaks, hundekjeks, hvitbladtistel, hvitkløver, hvitmaure, kvassdå, lintorskemunn, markjordbær, mjøduert, reinfann, ryllik, rødknapp, rød jonsokblom, skogstorkenebb, skogkløver, skogslirestarr, skogstjerneblom, smalfrøstjerne (NT), småengkall, sumpmaure, takhaukeskjegg, teiebær, tyrihjel, vendelrot og villrips.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skråninga mellom gjerdet og jernbanesporet har vært slått fra ca. 1920 til ei stund etter siste verdenskrig, kanskje så lenge som til 1970-tallet. Senere har arealet trolig ikke vært skjøtta. Ved den naturfaglige undersøkelsen var gras- og urtevegetasjonen ganske høy, mens de trærne som fins stort sett er små. Kanten nærmest jernbanelinja blir påvirket av sprøytemidler.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Kulturminner: Ingen registrerte.

Skjøtsel og hensyn: I utgangspunktet er det beiting eller slått som må til om ikke området skal gro igjen og verdiene tapes. Fjerning av lauvskog, og slått eller litt beite år om annet vil også hjelpe en del. Området må ikke gjødsles eller sprøytes.

Del av helhetlig landskap: Landskapet ved Drivstoggo er preget av et småskala jordbrukslandskap i dalbunnen, der jernbanen og bebyggelse knyttet til jernbanen også la mange premisser for bruken. Mye av den landbruksmessige bruken har opphørt, mens naturtypelokalitetene fortsatt forteller historien om området. Helheten i landskapet er i ferd med å endres.

Verdibegrunnelse: Arealet er lite, men ser ganske fint ut, og ligger i tilknytning til en naturbeitemarkslokalitet. Det er registrert en god del arter, deriblant en rødlisteart, som gjør at arealet i alle fall oppnår verdi; *Lokalt viktig - C.*

Figur 15. Bildet er tatt mot nord. Lokaliteten er smal, mellom jernbanelinja og gjerdet som så vidt ses på bildet. (Foto; Øystein Folden © 16.07.2012).

Figur 16. Lokaliteten Drivstoggo vokterbolig øst er lang, smal og ganske ensarta.

6.5 Oppdal: Drivstoggo vokterbolig sør

IID (Naturbase-nr.):	Ny
Posisjon:	UTM 32N UTM32N N6921226 Ø532486
Areal:	1,65 dekar
Hovednaturtype(r):	Kulturlandskap (D). Slåttemark (D01). Kulturmarkseng etter NIN
Utforming(er):	Frisk baserik eng (D0110)
Verdi:	Lokalt viktig - C
Mulige trusler:	Gjengroing av trevegetasjon og fare for at artsmangfoldet vil bli ytterligere redusert
Undersøkt:	16.07.2012, Finn Oldervik, Øystein Folden og Solfrid Helene Lien Langmo.
Avgrensingspresisjon:	5 m

Innledning: Beskrivelsen er utformet av Finn Oldervik den 07.10.2012, basert på eget feltarbeid 16.07.2012 etter oppdrag fra Oppdal kommune. Den naturfaglige undersøkelsen ble foretatt etter ønske fra Jernbaneverket. Bakgrunnen var deres ønske om å vurdere skjøtselsbehovet i områdene tilknyttet Drivstoggo stasjon. Oppdraget ble utført av Bioreg AS.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Oppdal kommune, i Drivdalen, ved Drivstoggo stasjon. Den ligger mellom den gamle riksveien og Driva med ei tresatt sone mot elva. Både på nord- og sørsiden grenser den mot lauvskog. Berggrunnen er baserik og består hovedsakelig av feltspatførende kvartsitt, kvartsskifer og helleskifer, stedvis kalkspatholdig og stedvis med diabasganger. Lokaliteten ligger i overgangen mellom mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone (MB/NB) og i overgangsseksjonen mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssoner (OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hovednaturtypen er kulturlandskap (D) og vi har definert enga som ei slåttemark (D01) fordi den ganske sikkert har vært slått tidligere og

fordi vi mener at slått er den beste skjøtselen på sikt. Det nærmeste vi kommer når det gjelder utforming er frisk baserik eng (D0110).

Artsmangfold: Vegetasjonen har en del naturengarter, men hovedsakelig er det de høyvokste nitrofile gjengroingsartene som dominerer slik som; Brennesle, geitrams, hundekjeks, mjødur, reinfann og tyrihjelms for å nevne de mest typiske. Av trær og busker fins noe bjørk og litt rogn i utkantene sammen med litt vier. Også litt villrips ble observert. Ellers kan nevnes sølvbunke som en vanlig art. Av plantearter ellers ble registrert: dunhavre, engsvingel, engsyre, fjellflokk, hvitmaure, rødknapp, rødsvingel, setermjelt, smalfrøstjerne (NT) og smyle.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ved den naturfaglige undersøkelsen den 16.07.2012 kunne en fastslå at mye av enga var dominert av nitrofile arter og til dels høystauder, men som tidligere nevnt, så er det også litt innslag av naturengplanter, særlig i området nærmest veien. Jernbanetilsatte har brukt alt areal på jernbaneanlegg som slåttemark fra ca. 1920 til ei stund etter siste verdenskrig. Enga har nok knapt vært i bruk de siste 50 år, noe den da også bærer preg av. Bortsett fra manglende skjøtsel, så er det imidlertid ingen synlige fysiske inngrep i lokaliteten, så slik sett er den intakt.

Fremmede arter: Det ble ikke observert fremmede arter på denne lokaliteten.

Kulturminner: Ingen spesielle kulturminner ble observert innen den avgrensede lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Beiting eller helst slått må tas opp igjen om ikke området skal gro igjen og verdien tapes. Området må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Landskapet ved Drivstoggo er preget av et småskala jordbrukslandskap i dalbunnen, der jernbanen og bebyggelse knyttet til jernbanen også la mange premisser for bruken. Mye av den landbruksmessige bruken har opphørt, mens naturtypelokalitetene fortsatt forteller historien om området. Helheten i landskapet er i ferd med å endres.

Verdibegrunnelse: På grunn av at dette ganske sikkert er gammel slåttemark og fordi lokaliteten har en restaureringsverdi, har vi gitt den; *Lokal verdi – C*

Figur 17. Dette bildet viser vegetasjonen på Drivstoggo vokterbolig sør. Også her er den dominert av en del høyvokste nitrofile arter som tyrihjelms, mjødur med flere, men det finnes også noen mindre flekker med naturengvegetasjon, ikke minst langs veikanten. (Foto; Bioreg AS (Finn Oldervik ©) 16.07.2012).

Figur 18. Flyfotoet viser avgrensingen av Drivstoggo vokterbolig sør. Som fotoet viser, så er det noe mere kantvegetasjon mot elva her enn for Drivstoggo vokterbolig vest som ligger knapt 60 m lenger nord mellom gamle riksveien og Driva.

6.6 Oppdal: Drivstoggo, Hesthåggån,

IID (Naturbase-nr.):	Ny
Posisjon:	UTM 32N N = 6920545 Ø = 532750
Areal:	Ca. 2,7 dekar, derav bygninger 0,25 dekar.
Hovednaturtype(r):	Kulturlandskap (D). Slåttemark (D01). Kulturmarkseng etter NIN
Utforming(er):	Frisk baserik eng (D0110)
Verdi:	Viktig - B
Mulige trusler:	Gjengroing av trevegetasjon og fare for at artsmangfoldet vil bli ytterligere redusert
Undersøkt:	16.07.2012, Finn Oldervik, Øystein Folden og Solfrid Helene Lien Langmo.
Avgrensingspresisjon:	5 m

Innledning: Beskrivelsen er utformet av Finn Oldervik og Øystein Folden den 11.11.2012, basert på eget feltarbeid 16.07.2012 og 20.10.2012, etter oppdrag fra Oppdal kommune. Den naturfaglige undersøkelsen ble foretatt etter ønske fra Jernbaneverket. Bakgrunnen var deres ønske om å vurdere skjøtselsbehovet i områdene tilknyttet Drivstoggo stasjon. Oppdraget ble utført av Bioreg AS.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Oppdal kommune, i Drivdalen, noe sør for selve stasjonsområdet til Drivstoggo stasjon. Den ligger mellom den gamle riksveien og Driva. Mot sør og vest grenser lokaliteten til åker, eng og beitemark med nyere dyrkingshistorie, litt lauvskog og et våningshus, Mot øst er vegen grense, og i nordenden grenser lokaliteten mot lauvskog langs elva. Lokaliteten fordeler seg på gnr 60 bnr 12 og 13, samt jernbanegrund gnr 4011 bnr 3. Mesteparten av lokaliteten er inngjerdet.

Berggrunnen er baserik og består hovedsakelig av feltspatførende kvartsitt, kvartsskifer og helleskifer, stedvis kalkspatholdig og stedvis med diabasganger. Lokaliteten ligger i overgangen mellom mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone (MB/NB) og i overgangsseksjonen mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssoner (OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hovednaturtypen er kulturlandskap (D) og vi har definert lokaliteten som ei slåttemark (D01) fordi den ganske sikkert har vært slått tidligere og fordi den ser ut til å bli slått også nå. Riktignok kan det se ut som plenklipperen er slåtteredskapen, men verdiene og artsmangfoldet virker å være bevart i alle fall i kantsonene. I det søndre tunet er det en liten knaus som nærmer seg tørrbakke. I det nordre tunet er det småflekker som ikke blir klipt i plena, rundt steiner og stubber. Vegkanten kunne ha vært ført til artsrik vegkant, men skjøtselen er i stor grad som for slåttemark, og dette er planen også framover. Det nærmeste vi kommer når det gjelder utforming er frisk baserik eng (D0110).

Artsmangfold: Vegetasjonen er preget av naturengplanter, selv om det også forekommer noen nitrofile høyvokste arter slik som f. eks. geitrams. Følgende arter ble notert på lokaliteten; Blåklukke, burot, dunhavre, dunkjempe, engbakkeseote (NT), engfrytle, engsmelle, engsoleie, fjelltimotei, flekkmure, fuglevikke, fyllblom, geitrams, gjeldkarve, gulaks, gullris, harerug, hvitkløver, hvitmaure, marinøkkel, ryllik, rødkløver, rødknapp, rød jonsokblom, sauesvingel, setermjelt, skogstorkenebb, småengkall, småmarimjelle, småsyre og teiebær. Det kan imidlertid være en god del flere arter enn dette da det var forholdsvis nyslått og vanskelig å registrere. Ved registrering 20.10.2012 ble det funnet kritt vokssopp, men dette var etter snøfall, så eventuelt andre arter var ikke ventet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ved den naturfaglige undersøkelsen den 16.07.2012 kunne en fastslå at mye av enga var plenslått, men kantsonene og til dels det slåtte arealet tyder på lang og kontinuerlig skjøtsel. I det nordre tunet har skjøtselen vært omtrent som nå siden 1973, da eiendommen ble solgt av en jernbanetilsatt og overtatt til fritidsbruk. Den søndre eiendommen har tilsvarende vært brukt som nå siden 1976. Det er noe usikkert når sist lokaliteten ble slått med ljà, og kanskje må en mer enn 50-60 år tilbake i tid siden dette var måten å skjømte arealet rundt husene på her. I det søndre tunet er det satt opp en uteplatt og lagt noen heller i senere tid, men ellers ser det ut til at også plenarealene har vært urørte over lengre tid.

Fremmede arter: I nordre tunet fins det grasløk, Det står en ungarsk syrin og en hagerabarbra rett sør for lokaliteten. Mellom tuna er det planta tre graner. Ellers må en regne burot som innflytter i dette området de siste 50 år.

Kulturminner: Ingen eldre kulturminner ble observert innen den avgrensede lokaliteten, men arbeiderboliger i forbindelse med jernbanen må regnes som kulturminne.

Skjøtsel og hensyn: Fortsatt slått med plenklipper, og ljàslått av småflekker og øvrige areal er den mest realistiske skjøtselen som også ivaretar naturverdiene. Området må ikke gjødsles, sprøytes eller pløyes/freses. Egen skjøtelsplan blir utarbeidet for lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Landskapet ved Drivstoggo er preget av et småskala jordbrukslandskap i dalbunnen, der jernbanen og bebyggelse knyttet til jernbanen også la mange premisser for bruken. Mye av den landbruksmessige bruken har opphørt, mens naturtypelokalitetene fortsatt forteller historien om området. Helheten i landskapet er i ferd med å endres.

Verdibegrunnelse: På grunn av at dette ganske sikkert er gammel slåttemark og fordi lokaliteten fremdeles bli skjømte ved slått, har vi gitt den middels verdi; *Viktig – B*. At lokaliteten inneholder elementer av den tidligere rødlistede utformingen, *dunhavre – dunkjempeeng* er noe av bakgrunnen for verdisettingen.

Figur 19. Dette bildet viser utsnitt av den nordvestre delen av Hesthåggån, nord for bekken. I forgrunnen dominerer arter som reinmjelt og harerug, og det var her det ble funnet engbakkesøte 20.10.2012. Lauvskogen bør tynnes til ca. 1/3 av det som står der nå. (Foto; Bioreg AS (Finn Oldervik ©) 16.07.2012).

Figur 20. Engbakkesøte (NT) ved Hesthåggån. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

Figur 21. Flyfoto fra Gislink. Som en ser inngår tre forskjellige eiendommer i lokaliteten. Videre er det en del forskjeller mellom gjerder og grenselinjer.

Figur 22. Mye av denne lokaliteten var slått som plen, og som vi ser så er det ganske mye av den nitrogenproduserende hvitkløveren der. Men vi ser også småflekker med gjenstående gras som blir slått bare en gang i året, og det er i disse og i overgangene det biologiske mangfoldet har best vilkår. (Foto; Bioreg AS (Finn Oldervik ©) 16.07.2012).

Figur 23. En del småflekker blir ikke klipt, men slått på annen måte de fleste år. Disse småflekkene er de mest verdifulle områdene på lokaliteten. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

Figur 24. Dette bildet viser hovedbygningen på Hesthåggån, sør. Den artsrike knausen som er omtalt under lokalitetsbeskrivelsen ser vi så vidt helt til høyre på bildet. (Foto; Bioreg AS (Finn Oldervik ©) 16.07.2012).

Figur 25. Det søndre tunet, sett fra vegen. Knausen som har størst artsriktom midt på bildet. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

Figur 26. Dette bildet er tatt mot nord og viser våningshuset i Hesthåggån, sør. Den kraftige syrinbusken sør for huset er den svartelista arten, ungarsk syrin. Elles er det grunn til å legge merke til at veikantene er slått her og det same gjelder veiskråningen til venstre og også arealet nedom gjerdet. Det er noe usikkert hvilket slåtterredskap som har vært benyttet. (Foto; Bioreg AS (Finn Oldervik ©) 16.07.2012).

Figur 27. En del av vegkanten på lokaliteten som ikke har vært slått på en stund. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

Figur 28. Den nordre delen av lokaliteten som stort sett består av vegkantareal som vil være greie å slå. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

6.7 Oppdal: Drivstoggo: Hesthåggåbrua

IID (Naturbase-nr.):	Ny
Posisjon:	UTM32N: N6920395 Ø532810
Hovednaturtype(r):	Kulturlandskap (D). Slåttemark (D01). Kulturmarkseng etter NIN
Utforming(er):	Frisk baserik eng (D0110)
Verdi:	Lokalt viktig - C
Mulige trusler:	Gjengroing
Undersøkt:	16.07.2012, Øystein Folden og Solfrid Helene Lien Langlo.
Avgrensingspresisjon:	Bedre enn 10 meter

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av Øystein Folden 06.10.2012, basert på eget feltarbeid 16.07.2012 etter oppdrag Bioreg AS har fått fra Oppdal kommune for å vurdere skjøtsel av områdene rundt Drivstoggo stasjon.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Oppdal kommune, i Drivdalen, nær jernbanebrua ca 1,3 km sør for Drivstoggo stasjon. Lokaliteten grenser i sør til lauvskog, i øst mot lauvskog og en berghammer med noe rasmasse under, i nord mot mer gjengrodde areal og en bekk og i vest mot jernbanelinja. Berggrunnen består delvis av amfibolitt og glimmerskifer (Kalkspatholdig fyllitt, granatglimmerskifer, garbenskifer og gneis) og delvis øyegneis, granitt og foliert granitt. Lokaliteten ligger i overgangen mellom mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone (MB/NB) og i overgangsseksjonen mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssoner (OC).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark eller eventuelt slåttemark, og siden det ligger til rette for skjøtsel er slåttemark (D01) valgt. Den sørøstre delen er prega av høystauder med tyrihjelm som dominerende art. Resten er ei jernbaneskjæring som er både tørrere og skinnere og må regnes å ha størst verdi. Inn mot berget er det også litt innslag av rasmark.

Artsmangfold: Vegetasjonen har en del naturengarter som ikke ble notert. Arter som ble notert: Fjellflock, fjelltistel, geitrams, hvitmaure, smalfrøstjerne (NT) og tyrihjelm.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ved feltbefaring har det verken vært beita eller slått på en del år. En gammel veg til arealet tilsier at det har vært brukt tidligere, trolig til slått eller beite. Jernbanetilsatte har brukt alt areal på jernbanegrund som slåttemark fra ca. 1920 til ei stund etter siste verdenskrig.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Kulturminner: Ingen registrert.

Skjøtsel og hensyn: Beiting eller slått må tas opp igjen om ikke området skal gro igjen og verdiene tapes. Området må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Landskapet ved Drivstoggo er preget av et småskala jordbrukslandskap i dalbunnen, der jernbanen og bebyggelse knyttet til jernbanen også la mange premisser for bruken. Mye av den landbruksmessige bruken har opphørt, mens naturtypelokalitetene fortsatt forteller historien om området. Helheten i landskapet er i ferd med å endres.

Verdibegrunnelse: Lokaliteten er liten og ikke i hevd, noe som tilsier lav verdi. Funn av en rødlisteart, funn ellers som tilsier at det er kalkpåvirkning og at det er et restaureringspotensial, tilsier at det i alle fall kan gis verdi; Lokalt viktig - C.

Figur 29. Lokalteten sett fra sør. Skillet mellom jernbaneskråning og høystaudepartiet er ganske tydelig. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

Figur 30. Flyfoto fra Gislink. Lokaltet Hesthåggåbrua.

6.8 Gamlevegen vegkantareal - Skjøtselslokalitet

Arealet det gjelder er mellom vegkant og gjerde (eller tilsvarende der det ikke er gjerde) på hele strekninga fra vegen går over jernbanen nord for stasjonen til der vegen går under jernbanebrua sør for Hesthåggån, bortsett fra ei kort strekning ved Hesthåggån som er en del av en slåttemarkslokalitet.

Figur 31. Mellom stasjonen og gamlevegen ligger en vegskråning som ble vurdert som naturtypelokalitet uten å nå opp. Her er en fin steinmur i forbindelse med ei stikkrenne. Litt lenger nord er det nylig tilført noe gravemasse i skråninga som ikke har samme vegetasjon som resten, men dette vil jevne seg ganske fort. Ved avkjørselen til stasjonen står det ellers noen få lauvtrær som kan fjernes. Trolig kan mye av dette arealet slås med slåmaskinredskap bare en får rydda en runde først og sikra seg mot ting som stikker opp. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

Figur 32. Det grasdekte arealet på vestsida av vegen bør slås. På andre sida av vegen bør det også slås, men her er arealet mye smalere. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

Figur 33. Bildet er tatt fra nordkanten av lokaliteten Hesthåggån. Her får en litt inntrykk av at grasdekket har vokst innover asfalten. På enkelte strekninger kan en se lauvskogen står på tett rekke rett utenfor asfaltkanten, men mer enn en meter fra åpen asfalt. (Foto; Bioreg AS (Øystein Folden ©) 20.10.2012).

SKJØTSELSPLAN				
DATO skjøtseleksplan: 15.10.2012	UTFORMET AV: Finn Oldervik og Øystein Folden		FIRMA: Bioreg AS	
UTM 32N N = 6920545 Ø = 532750	Gnr/bnr. 60/12, 60/13, 4011/3	AREAL (nåværende): 2,70 ³	AREAL etter evt.restaurering:	Del av verneområde? Nei
Kontakt med grunneier/bruker (ev /informant). Før opp tidsperioder, ev datoer. Namn: A. 60/12 Grunneier Ketil Myklebost B. Jernbaneverket v/Marit Bye			Type kontakt (befaring, tlf, e-post med mer) A. Var til stede ved den naturfaglige registreringa 20.10.2012. B. Telefonisk kontakt, e-post, 2012	
MÅL:				
Hovedmål for lokaliteten:				
<ul style="list-style-type: none"> - Det langsiktige målet er at lokaliteten skal holdes i god hevd med årlig slått og fjerning av høy etter tørking på bakken eller eventuelt hesjing. B-verdien på lokaliteten skal opprettholdes ved at populasjoner av ev rødlista arter og karakterarter av naturengplanter skal holdes på dagens nivå, eller økes. - Slåttemarka skal ligge i et åpent landskap og kantsoner skal ikke skygges ut av skog og kratt. - Slåttemarka skal ikke gjødsles eller sprøytes. - Klipte areal kan fortsatt slås med plenklipper når en samler opp gras og fjerner det. Andre areal skal slås med ljà eller lignende skjærende redskap. Slåtten skal skje tidligst 1. august, og gras set tørke minst 2 dager på bakken før det blir fjerna. 				
Delmål for lokaliteten:				
Tilstandsmål artar:				
<ul style="list-style-type: none"> - I søndre tun, på knaus er det et mål at det skal være minst 50 stengler av marinøkkel. - Nord for bekken er det et mål at det skal være minst 10 planter av engbakkesøte. 				
Mål for nedkjemping av problemartar/gjengroing:				
<ul style="list-style-type: none"> - Gran skal fjernes før den kan sette modent frø. - Burot skal lukes og brennes. - Andre nevnt under fremmede arter skal følges opp slik at de ikke blir kasta i naturen som følge av jordarbeid eller lignende. 				
Nærmere om skjøtselen i eget kapittel.				
AKTUELLE TILTAK:		Prioritering (år)	Ant daa og kostnad/daa	Kontroll: (Dato)
Generelle tiltak:				
<ul style="list-style-type: none"> - Plenklipp - Ljåslått, etter 1.8. og helst innen 1.9., bakketørk av gras og fjerning av avling 		Årlig	0	
		Årlig	1,0 daa/ 2000 kr/år	
Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle:				
<ul style="list-style-type: none"> - Tynning av lauvskog (Til 1/3 av i dag) på nordsida av bekken. Kvisten må også fjernes fra området. 		2013	2000 kr	

³ Totalareal; Bnr 13: 635 m2. bnr 12: 1550 m2, jernbanegrund 500 m2. Areal for ljàslått ca. 1000 m2

UTSTYRSBEHOV: Ljå, høygaffel, rive, trillebår			
OPPFØLGING: Skjøtselsplanen skal evalueres innen, 5 år: Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: Beitemarksopp er ikke undersøkt.			
Tilskudd søkt år:		Søkt til:	
Tilskudd tildelt år:		Tildelt fra:	
Skjøtselsavtale parter:			
ANSVAR: Person(-er) som har ansvar for iverksettelse av skjøtselsplanen.			

7 SKJØTSELSSTRATEGIER

Det er valgt å utarbeide forslag til skjøtselsstrategi for 3 ulike arealtyper. Med disse 3 skjøtselsstrategiene vil en få til en god skjøtsel av alle de områdene vi foreslår skjøtsel på. De ulike lokalitetene kan ha noen forskjeller som gjør at skjøtselsmåten bør variere litt, men det vil være tale om bare mindre tilpassinger.

Tabell 1. Lokalteter det er foreslått skjøtsel for.

Nr	Lokalitet	Naturtype	Skjøtselstype
1	Drivstoggo, Drivstoggo stasjon nord	Slåttemark	Slåtteteiger
2	Drivstoggo, Drivstoggo vokterbolig nord	Slåttemark	Slåtteteiger
3	Drivstoggo, Drivstoggo vokterbolig vest	Slåttemark	Slåtteteiger
4	Drivstoggo, Drivstoggo vokterbolig øst	Artsrik vegkant	Slåtteteiger
5	Drivstoggo, Drivstoggo vokterbolig sør	Slåttemark	Slåtteteiger
6	Drivstoggo, Hesthåggån	Slåttemark	Tun
7	Drivstoggo, Hesthåggåbrua	Slåttemark	Slåtteteiger
8	Drivstoggo, Gamlevegen vegkantareal	Artsrik vegkant	Vegkant

7.1 Vegkant

Skjøtselen er mest aktuell for vegnære areal, som artsrik vegkant eller vegnær slåttemark som har mye de samme egenskapene.

Jordsmonnet vil oftest være magert, da overflatejorda ofte har vært skrapa vekk eller har vært tynt pålagt i skjæringer og fyllinger. Nesten uten unntak er dette areal som følgelig er rørt, men som har fått ligge i ro etterpå. Arealene har en prosentvis stor kantsone mot andre areal, og kantsonen er i seg selv viktig.

Arts sammensetningen er ofte prega av det som fins på omliggende areal. I dette området kan en se tendenser til at arter som i den senere tida har blitt skygga ut fra naturbeitemark og slåttemark som følge av opphørt bruk har funnet et siste fristed på vegkanten.

Skjøtselen bygger på enkle og grunnleggende prinsipper:

1. Slått så sent at de fleste artene har blomstra ferdig og kommet så langt med frø at frøene vil drysse av i slåtteprosessen.
2. Fjerning av avling, slik at en unngår oppgjødsling i form av kompostering. (Det vil alltid bli liggende igjen noe på slike steder, og dessuten står det så mye langs kanten, at det i alle fall i de første åra ikke trengs tørking av avling for å oppnå frøing.)
3. Slåttemetode slik at graset fortrinnsvis blir kuttet og ikke revet av. En del arter har dårligere rot enn andre, og vil være utsatt for å bli revet opp i stedet for å bli kuttet hvis det brukes slagteknologi i stedet for skjæring/klipping.
4. Små sår, tilsvarende det en får etter tråkk ved høstbeite er fordelaktig, da noen arter trenger åpen jord for å spire. Så lenge det ikke er estetisk stygt, vil derfor skader på terrenget i forbindelse med skjøtselen derfor ikke være negativt (Det er ikke funnet arter med så avgrensa utbreding at de kan bli borte ved mindre punktskader).

Utfordring ved denne skjøtselen:

1. Det står i dag veldig mange trær i aktuell skjøtselssone. Dette er ved som er lett å få henta, men kvisten må også bort, og stubbene må være veldig lave. Videre er det ei grøft som stedvis har ujevn struktur. Til sist er det delvis gjerde av vekslende kvalitet og plassering som kan vanskeliggjøre arbeidet. Gjerde kan trolig punktutbedres. Parti med vanskelig grøftestruktur må merkes av slik at disse strekningene kan slås f.eks. med håndredskap.
2. Avlinga må i stor grad fjernes. Ved vanlig vegkantslått blir avlinga liggende igjen. Vi kjenner ikke til noen maskinell metode for å få utført dette arbeidet. Dvs. at det her er tale om å rake avlinga inn på veg og samle det opp der.
3. Redskap som brukes til vegkantslått er vel stort sett basert på kutting ved slag. Det er likevel liten tvil om at motorslåmaskin kan benyttes der det ikke er tresetting som vanskeliggjør bruken, mens ljà bør benyttes for å få med steder der slåmaskina er umulig å benytte. Der det er tilvokst med kratt bør det være tillatt å benytte maskinelle redskap beregnet på kantslått, dvs noe lignende som Vegvesenet benytter, - men dette bør helst begrenses til det første året for å få ryddet vegkantarealet for kratt, slik at slåmaskin kan brukes senere.

7.2

Tun

Skjøtselen er mest aktuell for små areal nær bebyggelse. En del av disse arealene vil være plen, noe vil være areal som ikke har struktur for plenklipp, men som en ønsker å slå likevel, og noe vil være restareal som ikke kan brukes til noe annet. Arealene har en prosentvis stor kantsone mot andre areal, og kantsonen er i seg selv viktig.

Artsammensetningen er ofte prega av det som fins på omliggende areal. I dette området kan en se tendenser til at arter som i den senere tida har blitt skygga ut fra naturbeitemark og slåttemark som følge av opphørt bruk har funnet et siste fristed på tunareal. Jordsmonnet vil være varierende, men de mest verdifulle arealene vil ha mager jord. På hele arealet må en gå ut fra at jordsmonnet har vært rørt, men det kan være lenge siden.

Plenareal med klipp flere ganger i måneden vil være mest verdifull for noen arter med bladrosett. Videre er dette areal for beitemarksopp. I overgangsonen mot areal som blir slått en gang i sesongen, vil det være spesielle vilkår som passer for noen arter. Selv om arealene som blir slått bare en gang i sesongen er små, er de desto mer verdifulle.

Skjøtselen bygger på enkle og grunnleggende prinsipper:

1. Slått av plenareal skjer med oppsamling av gras, så en ikke får oppgjødslingseffekt. Det skal ikke gjødsles på annen måte heller, og en må unngå jordarbeid. Arealet skal ikke økes.

Øvrige arealer som ikke klippes jevnlig skal slås en gang. Slåtten skal være så sent at de fleste artene har blomstra ferdig og kommet så langt med frø at frøene vil drysse av i slåtteprosessen.

2. Etter at grasen har tørket minimum 2 dager på bakken, skal det fjernes, slik at en unngår oppgjødsling i form av kompostering. Tørkinga er en del av frøingsprosessen, og er viktig siden grasen og urtene her står som øyer ute i plenareal.
3. Slåttemetode slik at grasen fortrinnsvis blir kuttet og ikke revet av. En del arter har dårligere rot enn andre, og vil være utsatt for å bli revet opp i stedet for å bli kuttet hvis det brukes slagteknologi i stedet for skjæring/klipping. Ljå og stutturv er de redskapene som bør brukes.
4. Små sår, tilsvarende det en får etter tråkk ved høstbeite er fordelaktig, da noen arter trenger åpen jord for å spire. Så lenge det ikke er estetisk stygt, vil derfor skader på terrenget i forbindelse med skjøtselen derfor ikke være negativt (Det er ikke funnet arter med så avgrensa utbredning at de kan bli borte ved mindre punkt-skader).

Utfordring ved denne skjøtselen:

1. Stein og stubber som i dag ligger inne mellom plenarealet er positive elementer som skaper ulike mikroforhold og dermed grobunn for ulike arter. Derfor må en la slike ujevnheter bli liggende inne mellom plenarealet.
2. Kantklipper sliter av grasen og bør ikke brukes. Det er ljå og stutturv som er de riktige redskapene for alt areal bortsett fra plenarealet.

7.3 Slåtteteiger og raskeslåtteteiger

Opphavet til disse arealene kan være litt ulike. Noe av dette har ganske sikkert vært smålapper som har vært slått den gangen alle som bodde i området hadde noen få sauer, en gris og noen høner, selv om de ikke drev gardsbruk. Andre areal har nok vært beita i den tida det var gode gjerde på alle kanter. Noe areal kan regnes som tørrbakke, noe har svake innslag av rasmark, noe er naturbeitemark, og noe har i alle fall vært slåttemark. Slått areal er viktig biologisk, siden en her vil kunne finne småvokste arter og rosettplanter som ellers vil bli borte i langt gras. Det vil også oppstå kantsoner som gir rom for arter som ellers vil drukne i høystauder, men samtidig ikke tåler slått så veldig godt. Smalfrøstjerne som er rødlista er trolig blant disse artene.

Skjøtselen bygger på enkle og grunnleggende prinsipper:

1. Slått så sent at de fleste artene har blomstra ferdig og kommet så langt med frø at frøene vil drysse av i slåtteprosessen.
2. Tørking av grasen på bakken og fjerning av avling, slik at en oppnår frøing og unngår oppgjødsling i form av kompostering.
3. Slåttemetode slik at grasen fortrinnsvis blir kuttet og ikke revet av. En del arter har dårligere rot enn andre, og vil være utsatt for å bli revet opp i stedet for å bli kuttet hvis det brukes slagteknologi i stedet for skjæring/klipping.
4. Høstbeite vil være det beste. Små sår, tilsvarende det en får etter tråkk ved høstbeite er fordelaktig om høstbeite er vanskelig, da noen arter trenger åpen jord for å spire. Så lenge det ikke er estetisk stygt, vil derfor skader på terrenget i forbindelse med skjøtselen derfor ikke være negativt (Det er ikke funnet arter med så avgrensa utbredning at de kan bli borte ved mindre punkt-skader).

Utfordring ved denne skjøtselen:

1. Kantsoner og slåtteareal må holdes frie for kratt. Inne på arealene er det ikke mye kratt, men en begynnende tendens noen steder. Så lenge dette er smått, vil en kunne klippe eller skjære

dette så lavt at det ikke er til hinder for slått. Grovere stammer vil være litt mer utfordrende. Kantvegetasjon må fjernes i den grad det gir mye skyggevirkning. Da er det viktig at alt hogstavfallet blir fjerna såpass langt fra lokaliteten at en ikke får kvisthauger som blir liggende nær og oppgjødslingseffekt av råtnende virke.

2. Strukturen kan være ujamn slik at f.eks. tohjulsslåmaskin kan være vanskelig å bruke, og arealet kan også bli tungt å slå med ljà. Dette får en ikke gjort så mye med, men slått over noen år vil i alle fall gi en bedre struktur slik at ulempene blir mindre.

2. Avlinga må i stor grad fjernes. Oftest må en være forberedt på at avlinga må trekkes bort på en presenning og eventuelt kastes hvis det ikke er noen som kan bruke graset/høyet.

3. Etterbeiting som er ønskelig blir vanskeliggjort i alle fall fordi det ikke er gode nok gjerder i området. Dessuten er det nok en del gjerder som står ugunstig plassert som følge av at de står i eiendomsgrense i stedet for i naturlig skjøtselsgrense. Samarbeid med øvrige grunneiere i området kan gjøre skjøtselen enklere.

8 REFERANSER

8.1 Litteratur

- Direktoratet for naturforvaltning 2006. Kartlegging av naturtyper - Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13 2. utgave.
- Ekstam, U. og Forshed, N. 1992. Om hävden upphör. Naturvårdsverket.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. Nina temahefte 12: 1-279.
- Jordal, I. B. 2006. Kartlegging av naturtyper i Oppdal kommune 2006. J.B. Jordal Rapport nr. 2-2007. 64 s.
- Norderhaug, Ann et al. 1999. Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker. Landbruksforlaget.

8.2 Muntlige kilder:

Ove Aune, Melhus, Tlf. 482 31 441

Sivert og Signe Drivstuen, Oppdal Tlf 478 51 195

Ketil Myklebost, Trondheim

Mogens Juul Rasmussen, Oppdal Tlf. 992 73 070